

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Arengukomisjon

2012/2253(INI)

25.2.2013

ARVAMUS

Esitaja: arengukomisjon

Saaja: väliskomisjon

Soovitus Euroopa välisteenistusele ja nõukogule Euroopa välisteenistuse korralduse ja toimimise läbivaatamise kohta 2013. aastal (2012/2253(INI))

Arvamuse koostaja: Birgit Schnieber-Jastram

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunnistab, et Euroopa välisteenistus on üsna noor organisatsioon ning möödunud on liiga vähe aega, et oleks võimalik täielikult hinnata selle mõningaid korraldust ja toimimist puudutavaid aspekte; avaldab siiski lootust, et vahekokkuvõte annab hinnangu lisandväärtusele, mille Euroopa välisteenistus on ELi arengukoostöö jaoks loonud, ning eeskätt sellele, kas see on parandanud poliitikakujundamise ja strateegilise programmitöö kvaliteeti ning tõhusust, järgides täies ulatuses eesmärke ja kohustusi, mis on võetud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208 ja Euroopa arengukonsensus¹ määratletud Euroopa Liidu arengupoliitika raames;
2. kordab taas, kui tähtis on rahvusvahelisel tasandil arenguküsimuste käsitlemisel parema koordineerimise ja hea valitsemistava tagamine, et EL saaks rääkida ühel häälel ja muutuda nähtavamaks;
3. tuletab meelde, et Euroopa välisteenistus etendab olulist rolli partnerriikide ja piirkondadega läbiviidava ELi kahepoolse arengukoostöö planeerimises ja programmitöös ning vastutab koos Euroopa Komisjoniga (arengupoliitika voliniku vastutusallas) kõigi arengukoostöö rahastamisvahendi (DCI) ja Euroopa Arengufondiga (EAF) seotud strateegiliste mitmeaastaste programmdokumentide ettevalmistamise eest;
4. innustab Euroopa välisteenistust ja komisjoni jätkama vaatamata algsetele probleemidele jõupingutusi, et tihedamalt koordineerida liidu ja selle liikmesriikide arengukoostöö poliitikat ja kriisiohjamise struktuure; julgustab neid sellist koordineerimist veelgi enam edendama, toetudes järgmises, 2014. aastal algavas programmitöö tsüklis arenguabi ühisel kavandamisel saadud positiivsetele kogemustele;
5. on seisukohal, et EL peaks hea koordineerimise poolest olema oma arengupartneritele eeskujuks; innustab Euroopa välisteenistust ja komisjoni ühtlasi uurima võimalusi kolmepoolsetes koostööalgatustes osalemiseks;
6. julgustab Euroopa Komisjoni ja Euroopa välisteenistust veelgi enam parandama nende kahe institutsiooni vahel jagunevate arenguvaldkonna kohustuste tasakaalu ning tagama selle, et mõlema personalivajadused oleksid rahuldatud; nõuab eelkõige Euroopa välisteenistuse ja komisjoni vaheliste vastutusosalade selgemat piiritlemist seoses Cotonou partnerluslepingu rakendamise ja;
7. on arvamusel, et nõukogu arengukoostöö, humanitaar- ja toiduabi ning AKV riikidega tehtava koostöö tööühikute jaoks oleks parim lahendus, kui kehtiks edasi olemasolev süsteem, mille kohaselt esimehe ülesandeid täidavad roteeruvalt liikmesriikide esindajad, pidades silmas nende välispoliitika valdkondade erilist laadi ja liikmesriikide tähtsat rolli nimetatud valdkondades;

---

¹ Põhjendus 4, nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (2010/427/EL).

8. kordab sellega seoses taas, et Euroopa välisteenistuse personali seas on vaja tagada kõikidest liikmesriikidest pärit kodanike tasakaalustatud geograafiline ja sooline esindatus;
9. rõhutab ka, kui tähtis on Euroopa välisteenistuse koolitus sooküsimuste teemal; rõhutab, et selline koolitus peab parandama üldist teadlikkust sooküsimustest ning soolise võrdõiguslikkuse teemadest;
10. kordab kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile ning Euroopa välisteenistusele esitatud palvet seada poliitikavaldkondade arengusidusus selgeks prioriteediks; nõuab, et komisjon ja Euroopa välisteenistus koostaks selge strateegia, millega tagada poliitikavaldkondade arengusidusus, muu hulgas seades partnerriikide valitsuste, parlamentide, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja muude sidusrühmadega peetavas ELi poliitilises dialoogis poliitikavaldkondade arengusidususe silmapaistvamale kohale, lisades poliitikavaldkondade arengusidususe küsimuse usutaval ja operatiivsel moel strateegilistesse programmdokumentidesse, võttes osa poliitikavaldkondade arengusidususe järgmise jooksva tööprogrammi ettevalmistamisest ning töötades välja poliitikavaldkondade arengusidususe alase koolitusprogrammi kõikide Euroopa välisteenistuse uute töötajate jaoks;
11. juhib tähelepanu võimalikule ebakõlale poliitikavaldkondade arengusidususe ja väljaspool ELi toimuva kriisiohje „tervikliku käsitlemise” mõiste vahel; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni tungivalt üles tagama, et „terviklik käsitlemine” ei kahjusta arengukoostöö konkreetseid eesmärke ja põhimõtteid ega juhi nappe vahendeid vaesuse vähendamise juurest eemale; rõhutab samuti, et ELi humanitaarabi ei ole kriisiohjevahend, ning tuletab Euroopa välisteenistusele meelde tema antud lubadust¹ edendada humanitaarabi valdkonna Euroopa konsensususe eesmärkide täitmist;
12. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat Catherine Ashtonit üles allkirjastama Euroopa konsensususe arengu küsimuses;
13. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjoni asepresident ja kõrge esindaja on igal aastal arengukomisjoni poole pöördunud, ning peab seda oluliseks vastutust ja arenguküsimuste alast teabevahetust parandavaks sammuks; julgustab komisjoni asepresidenti ja kõrget esindajat ning Euroopa välisteenistust mõtlema uutele moodustele, kuidas parandada vastutust parlamendi ees, volitades muuhulgas ametisoleva eesistujariigi pädevat ministrit võtma sõna komisjoni asepresidendi ja kõrge esindaja nimel teemadel, mis on seotud nõukogu seisukohaga Euroopa Liidu arengupoliitikat puudutava suhtes.
14. julgustab Euroopa välisteenistust suurendama oma rolli rahvusvahelistel läbirääkimistel, mis hõlmavad poliitilisi ja välispoliitika alaseid küsimusi, ning kasutama eelkõige Euroopa välisteenistusele kättesaadavaid diplomaatilisi vahendeid, et tutvustada Rahvusvahelist Kriminaalkohust ja tulebada kolmandatele riikidele – ja eriti arenguriikidele – meelde, et neil on vaja Rahvusvahelist Kriminaalkohust toetada ning allkirjastada või ratifitseerida selle asutamisakt, kui nad ei ole veel seda teinud, ning lisama kolmandate riikidega sõlmitavatesse lepingutesse siduvad klauslid, mis nõuavad

---

¹ Põhjus 4, nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (2010/427/EL).

neilt Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga koostöö tegemist või piirangute kehtestamist nende isikute vastu, kelle suhtes on Rahvusvahelises Kriminaalkohtus menetlusi alatatud.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	19.2.2013						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">26</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	26	-:	0	0:	0
+:	26						
-:	0						
0:	0						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Gesine Meissner, Bart Staes						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	George Lyon						